

Un Mic-spectacol despre emoții și decizii imposibile - *Mutter Courage*

Silvia I. Cazacu

mai 2013

Anna Fierling și copiii ei sau **Mutter Courage** este o piesă cu un puternic mesaj socio-politic, ce militează împotriva războiului. Plasată în Suedia, unde frigul este un dușman aspru și greu de învins, una din cele mai cunoscute opere brechtiene descrie viața de familie și de fapt alegerile pe care oamenii au fost nevoiți să le ia în timpul războiului. Bertold Brecht a scris piesa în 1949, gândind-o să lase publicul să decidă asupra vinovaților din situațiile respective, astfel că a setat un context în care spectatorii nu pot face alegerea potrivită și sunt puși în dificultate.

Mutter Courage este o femeie curajoasă și cinstită și nu ezită atunci când trebuie să își salveze copiii, dar fără a-și pierde demnitatea. Ca proprietară de afacere, ea hrănește soldații sau îi aprovizionează cu diverse lucruri necesare - la început cataramă, apoi bocanci și cămăși. Îl întreține și pe Predicator, când acesta este nevoit să se ascundă și să nu își practice meseria - din cauza războiului. Rodica Negrea sau Anna Fierling sau Mutter Courage ține pe umeri o lume întreagă, dar o ține demn și drept și fără să se sperie de greutate. Este dedicată copiilor ei și îi iubește nespus, astfel că spectacolul se termină când ultimul ei copil, Kattrin, moare.

Victor Ioan Frunză propune un spectacol în care personajele sunt emoționale și puternic conturate. Scenografia semnată de Adriana Grand punctează exact atmosfera încărcată, prin costume în care actorii intră cu dificultate, făcând ca mișcărilor lor pe scenă să fie greoaie. Sunt hainele războiului nesfârșit, la fel ca acele cutii ce stau grupate în ziduri mari, care se dărâmă în final peste unul dintre personaje, ucigându-l. Cutiile ascund în ele dramele adevărate, dar și soluțiile acestora, și zac aruncate pe scenă, alături de nenumărate butoaie; pe câteva din acestea este scrijelit un rinocer, parcă desprins din piesa lui Ionesco. Fanfara improvizată în dreapta scenei susține adevărate recitaluri, iar instrumentiștii trăiesc alături de public intensitatea acțiunilor - câteodată fiind absorbiți de dramele jucate chiar lângă ei.

Rodica Negrea este Anna Fierling (sau Mutter Courage sau Mutti), mama din spectacol a mutei Kattrin, dar și din realitate a actriței care o joacă pe aceasta, Ilinca Manolache. Eiliff (Cuzin Toma), fiul cel mare, a fost recrutat pentru front și își părăsește rapid mama, dezamăgind-o prin cruzimea sa. Schweizerkas (Ștefan Lupu) moare împușcat din cauză că Mutti nu vrea să plătească toți banii pentru a-l răscumpăra, gândindu-se că mai are doi copii de întreținut. Yvette sau Andreea

Grămoșteanu este dama de companie care supraviețuiește datorită trupului său voluptos, iar celelalte personaje sunt prezentate prin funcțiile pe care le au în dinamica războiului - Recrutorul, Plutonierul, Bucătarul sau Predicatorul. Actorii au o stilistică asemănătoare în a-și întrupa rolurile, excepție face doar Katrin. Ea iese din tipar, tocmai prin mușenia ei, dar acest lucru îi permite Ilincăi Manolache să își demonstreze talentul în expresivitate corporală. Deși are un personaj plat, care nu își modifică destinul în timp, Ilinca strălucește pe scenă într-un rol care îi avantajează talentul. Iar publicul o "hrănește" la final cu aplauze prelungite, în totalitate justificate de interpretarea sa.

În ultima vreme am putut vedea două montări din Bertolt Brecht - **Ascensiunea lui Arturo Ui poate fi oprită** (la Odeon) și **Mutter Courage și copiii ei** la Teatrul Mic. Îndrăznesc să scriu că montarea de la Teatrul Mic a fost mai coerentă, mai încheată și cu mai multă priză la public. Dragoș Golgoțiu, la Teatrul Odeon, pare că a încercat să respecte principiile brechtiene, să distanțeze publicul de acțiunea spectacolului, să îi arate măruntaiele scenei și să îi servească acțiunea cu măsură. Victor Ioan Frunză și-a asumat emoția piesei, pe care a presărat-o subtil asupra personajelor. Două actrițe sunt cele ce reprezintă ordinea și morala în cele două spectacole - Dorina Lazăr îl interpretează pe Dogsborough în **Arturo Ui**, iar Rodica Negrea o duce pe umeri pe Anna Fierling sau **Mutter Courage**. Elemente de cabaret se observă și pe scena de la Odeon, și pe cea de la Teatrul Mic, unde Yvette este dama de companie cu mișcărilor lascive, specifice. Rămâne să le vedeți pe ambele pentru a vă decide care vă este pe plac.

<http://agenda.liternet.ro/articol/16602/Silvia-I-Cazacu/Un-Mic-spectacol-despre-emoții-si-decizii-imposibile-Mutter-Courage.html>